

13

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 147/к.д. 7/92

БЪЛГАРСКА ДЕМОКРАТИЧНА МЛАДЕЖ

НАЦИОНАЛЕН ИЗПЪЛНИТЕЛЕН СЪВЕТ

София 1040
бул. „Ал. Стамболийски“ 11
тел. 87-26-89
факс 80 14 51

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Изх. № 00-71/14.05.92г.

г.н. Н. Гаврилов
мо к.с.м. 7/92г.
21.4.92г.

ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ
ОТ НАЦИОНАЛНИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛЕН СЪВЕТ
НА БЪЛГАРСКА ДЕМОКРАТИЧНА МЛАДЕЖ

по Конституционно дело 7/1992 г.
във връзка с определение на Конституционния съд от 21 април 1992 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

Българска демократична младеж получи Вашето определение, цитирано по-горе с писмо 147/к.д. 7/92 г. от 29.04.1992 г. на господин председателя на Конституционния съд и препис от искането на народните представители, на основание чл. 150 ал. 1 от Конституцията относно установяване на противоконституционността на Закона за банките и кредитното дело публикуван в ДВ бр. 25/1992 г.

Ползваме се от дадената ни възможност от съда, като заинтересована институция да представим своето становище по делото.

Поддържаме мотивите, изразени в искането на народните представители /вх. 92/10.04.1992 г./, отправено до Конституционния съд.

Съгласно нашата Конституция Република България е правова държава и се управлява според Конституцията и законите на страната.

Нашата Република гарантира живота, достойнството и правата на личността и създава условия за свободното развитие на човешка.

Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а пристия параграф 9 от Закона за банките и кредитното дело противоречи на редицата разпоредби в Конституцията по човешките права на личността на българския гражданин. /чл. 4, чл. 6, чл. 16, чл. 26, чл. 48 ал. 3 от Конституцията/.

Конституцията приема, че международните договори, ратифицирани по конституционен ред са част от вътрешното право на страната. Те, е записано в Конституцията, имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат. Защо тогава се създават правни разпоредби, които грубо нарушават международни норми, каквито са Международния пакт за гражданските и политически права, Конвенция 111, относно дискриминацията и др. гарантиращи човешките права и правото на труд и свободно

избиране на професия и работа, с каквито норми с пропита и нашата Конституция.

И при създаването на параграф 9 от Закона за банките и кредитното дело докъде ще се простира предимството на този текст и текста на чл. 5 ал. 4 от Конституцията и какъв ще бъде критерия и кой ще го определя при наличието на две норми, които си противоречат една на друга. И практически как параграф 9 реално ще бъде приложен и какъв е смисъла на неговото съществуване, освен един единствен - ограничаване на човешките права на българския гражданин, като той се счита виновен за това, че някога е упражнявал своето човешко право на труд в определени организации, които не са били забранени от закона и които имат правоприсмници и сега, а трудът се гарантира, защитава от закона в Република България. Този параграф от закона въвежда дискриминационен тип законодателство, което прави разграничение между гражданите в републиката според тяхното вероизповедание, политическа принадлежност и др. и може би ще се определя на тази основа правото да се упражнява свободно труд, но е ограничено според всеки нов закон, който излиза.

Считаме, че въпросният параграф 9 от Закона за банките и кредитното дело е противоконституционен и уважасмият съд следва да се произнесе по направеното искане от народните представители по образуваното конституционно дело 7 от 1992 г.

16

Напълно подкрепяме становището на народните
представители и сме готови да представим допълнителни доводи
и доказателства, ако такива бъдат поискани на основание чл.
18, ал. 2 от Закона за Конституционния съд.

София, 13 май 1992 г.

С УВАЖЕНИЕ!

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Ив. Атанасов/

